॥३२॥

त्वद्रतस्य सत्यवशत्वात्त्वद्वशंगतस्येत्यर्थः ॥ गतायुषः अल्पावशिष्टायुषः ॥२०॥ राज्ञोविशेषतः राजत्वाद्विशेषेणप्रसादउचितः ॥ इदं पूर्वोक्तकटुकवाक्यं शून्येन दुःखव 🎇 अ०काँ० शाह्यकव्यावक्तव्यविवेकरहितेन ॥ यद्वा इदं रामाभिषेचनं शून्ये एकांते निर्जने नोक्तं किंतु सभायामतः प्रसादंकुरु सभ्योपहास्रोयथानभवतितथेत्यर्थः ॥ २१ ॥ सह द्या मदंचनशून्यहृदया तदेवाह ॥ प्रसीदेति ॥ त्वया वरवलात् गृहीतमेवराज्यं मत्पीतये रामायदेहीत्याशयः ॥ २२ ॥ गुरूणां वसिष्ठादीनां गुरुश्रोणीतिपाठे गुर्वीति ॥ प्रसादयामासपुनःकैकेयींराजधर्मवित्॥साधुरतस्यदीनस्यत्वद्गतस्यगतायुपः॥ २०॥ प्रसादःक्रियतांभद्रदेविराज्ञाविशेपतः॥ श्रृन्येनखलुसुश्रोणिमयदंसमुपाॡतं॥२१॥कुरुसाधुप्रसादंमेवालेसहदयात्यसि॥प्रसीददेविरामोमेखदत्तंराज्यमव्ययं॥२२॥ लभतामसितापांगेयशःपरमवाप्यसि॥ ममरामस्यलोकस्यगुरूणांभरतस्यच ॥ त्रियमेतदुरुश्रोणिकुरुचारुमुखेक्षणे॥ २३॥ विशुद्धभावस्यहिदुप्टभावादीनस्यताषाश्चकलस्यराज्ञः ॥श्चलाविचित्रंकरुणंविलापंभर्तु प्रकारवाक्यं ॥ २४ ॥ ततःसरा

वा॰ आ॰ अ॰ त्रयादशः सर्गः ॥ १३॥ ॥ ७॥ ७॥ पुत्रशोकार्दितंपापाविसंज्ञंपतितं भवि॥ विचेष्टमानम् स्रेक्ष्यऐक्ष्वाकमिदम ववीत्॥ १॥ पाठांतरे उर्वी महतीत्रोणीर्यस्यास्तादृशि ॥२३॥रोद्नेनाक्ष्णोस्तामत्वात्तामस्य ॥ अशुकरुस्य अशुपूर्णस्य हिरप्यर्थे ॥२४॥ तद्रात्रेःपाक्सदाप्रियां ॥ अनुष्टां एवंविधविनयवाक्येनापिसंतोषमप्राप्तां ॥ विवासनंप्रति याच्यमानं वरं समीक्ष्य दुःखितः चिरपरिचितप्रेमत्वात्तां थिक्कर्नुमशक्कवन् प्रयासरुब्धपुत्रंच त्यक्तमश कृवन्॥कर्तव्यम्हत्या दुःखितोविसंज्ञोमूर्छितः क्षितो पपात॥२५॥ दीर्घं घोरमुणांच श्वसतः सानिशा जगाम ॥ प्रतिवोधनं तत्साधनमंगरुगीतादिकं दुःखवशादितिभावः

व्यथितस्यसानिशाजगामघोरंश्वसंतोमनस्विनः॥विवोध्यमानःप्रतिवोधनंतदानिवारयामाससराजसत्तमः॥२६॥इत्यार्पश्रीरा०

॥ २६॥ इतिरामाभिरामे ०वा ० अ० चयोदशःसर्गः ॥ १३॥ ॥ ७॥ ॥ ७॥ एवंदशांत्राप्तेपिराजनि केकेयी मन्त्रिमित्ततौराजािष्ठयतेचेत् मियतां रहोननुमयोक्तमन्यथाकार्यमितिनिश्वित्याह ॥ पुत्रेत्यादि॥ पापा कैकेयी विचेष्टमानं मरणकालइव विरुतमुखेक्य सम्यक्दलापीत्यर्थः ॥ १ ॥

जापुनरेवमूर्छितः प्रियामतुष्टांप्रतिकृलभाषिणीं॥ समीक्ष्यपुत्रस्यविवासरः प्रतिक्षिते विस्

113 रेग

।तदुःखिनः॥२५॥इतीवराज्ञी